

Amesai, esnatuta,
joan zaio loria.
Au da mundu ontako
komeri gorria.

Zutiñik tinko ziñan
zeure magalian
erabagi gaitzeko
auzi gogorrian.
Blotzaren aldetik
sentipen miñian,
itxaropen bizia
il ondorenian.

Gizon landuak iñoiz
eztu zentzu utsa,
zurean baebillen
arimaren funtsa;
barnetikan ukakor
errazoi malmutza:
etsipena, agian,
gizonan gurutza.

Otsalar

NI BAÑO LEN ERE...

Ni baño len ere
beste batzuk zapaldu zuten lur au.
Ni baño len ere
materiaren argi-leio ontatik begira zuten.
Ni baño len ere
gauza suntzikorrak ikutu zituzten.
Ni baño len ere
kezkaz larri-minduak ziran.
Ni baño len ere...
Baña, nere zainetan dabillen odol au,
itzal izigarri ontan, nereaa dut.

Ni baño len ere
besteak izaki?
Leza muñean
itzal izigarri!
Orrela izaki?

Utzi nazazu.

Neregandik libratu nai dut,
ta, utzi nazazu osiñean eroria.

Utzi nazazu!...

Otsalar

ESKUARTEAN ZAITUT, «BIOTZ BEGIETAN»

Eskuartean zaitut,
«Biotz begietan»,
etsi eziñikan.
Bizitza labur batek eratzai nai duan
mitxeletaren gisa,
eskuartean zaitut,
oso maiteki.
Zure orri leunen barna
ezti bearrez
maiz abiatzen naizelarik.

Ekaitzak etendako egunsentia
iduriz,
eskuartean zaitut.
Zure leiotik ikusten dedan soroak,
asi orduko suntzitu zan arrobia
edo emaitzak galdutako meaztegia
iduri.

Kantu eralleak, arro;
zu ondatzeagaitik.
Maltzur, maltzur ibeti maltzur!
beren izakiz.